

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 58. S. Athanasius in Thebaide. S. Pacominus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *hominem in Episcopum sibi deposcant!* Ex quo vilem fuisse externam hominis speciem conjecturare licet. Nihilominus iterato Lucius in Palatii porta ad Imperatorem accedens, rogabat, ut se audiret; subsistit Imperator, & dixit: *dico tibi Luci! quomodo hic venisti, terra vel mari?* respondit Lucius: *se mari advenctum.* Imperator respondit: *dico tibi, Lucii! Deus hujus Mundi, Sol, & Luna pœnas meritas exposcant ab illis, qui tecum venerunt, quod te in mare projicere neglexerint! utinam navim, quam vectus es, nunquam propitius ventus afflet! utinam tempestate jactata procul ab optato portu demergatur!* Ariani per Euzoium Euvachos Palatii, & Probatium rogaverant, ut causam suam apud Imperatorem tuerentur, quod ubi ad Imperatoris notitiam venit, Spadonibus severe castigari iussis, dixit: quiscunque contra Christianos sollicitaverit, parem mercedem accipiet. **Soz. VI. 6.5.** Imperator post multa colloquia viri prudentiam, ingenium, & pietatem summopere admiratus, S. Athanasium ad regendas Ægypti Ecclesias a se dimisit.

§. LVIII.

S. Athanasius in Thebaide. S. Pacomius.

Credibile est, hoc tempore pacis S. Athanasium superioris Thebaidis Ecclesias visitasse. Adverso Nilo, cymba vectus, Tabernaculum

Tabennas pervenit, ubi erat S. Pacomii Sæculum IV.
 Monasterium. S. Pacomius S. Athana- A. C. 363
 sium reverebatur, & amabat, non igno-
 rans, quantum vitæ sanctitate celebrare-
 tur, quanta pro fide passus fuisset, & quan-
 ta charitate in omnes, præsertim vero in
 Monachos, arderet; ergo cum omnibus
 suis S. Archiepiscopo festinate obvium se
 tulit, eumque Monachi hymnos, & Psal-
 mos cantantes, ingenti lætitia complexi
 sunt. At S. Pacomius inter catervas Mo-
 nachorum latens, in ejus conspectum se
 non dabat, quod sciret, Aprionem, Epis-
 copum Tentyriensem, Monasterio suo vi-
 cinum, sæpe de se ad Athanasium, tan-
 quam de viro admirabili, & Sancto Dei
 famulo locutum fuisse, & rogasse, ut ad
 Sacerdotium promoveret. S. Pacomius
 plurimos tunc Discipulos numerabat,
 quos, mandato Dei expresso, & tribus
 vicibus ministerio Angelorum renovato,
 susceperat, & quos secundum Regulam,
 quam de cælo, in tabula scriptam, acce-
 perat, regebat. Præcipui hujus tabulæ
 articuli sunt sequentes; cuilibet licebat Sup. l. X.
 manducare, vel jejunare pro virium sua- g. 8. vita
 rum conditione; eadem in labore ma- S. Pach. c.
 22.
 num regula valebat. Terni in separa-
 tis cellulis habitabant; at culina, & Re-
 fectorium commune omnibus. Vestis
 eorum erat tunica, quam *Lebitone* dice-
 bant, linea sine manicis, sed cum cucullo.
 Cingulo

Sæculum IV. Cingulo stringebantur, & super tunicam
 A. C. 363. gestabant pellem caprinam albam, quæ

Græce *Melotes* dicitur, humeros tegentem. Cingulum, & Meloten manducantes, & dormientes retinebant, cum autem ad Communionem irent, (*) utroque deposito, solam tunicam servabant. Dum reficiebantur, cucullo caput involvebant, ut alter alterius intuitum arceret, & in silentio comedebant. Hospites ad mensam communem non ducebantur. Novitii tribus annis ea, quæ ad altiorem perfectionem ducunt, non meditabantur, sed in simplicitate manuum labore occupabantur. Totum Monasterium in viginti quatuor cohortes dividebatur, quarum unaquæque nomen unius litteræ ex Græco Alphabeto gerebat; hoc autem nomen (quod arcanum paucissimi sciebant) indicabat mores illorum, ex quibus quolibet turba constabat; ut res exemplo clarior fiat, simpliciores erant congregati sub littera jota, cujus hæc figura est *I*; qui durioris erant cervicis, sub littera *X*, cujus figura est sequens *X* ut Abbas eo facilius in tanta multitudine singulorum statum rescire posset, quandocunque hoc arcano sermo-

(*) Cum autem ad Communionem irent; id est, ad accipiendam Sacram Evcharistiam. Interpretes Protestans hoc reddidit Part. III. pag. 232. Wann sie in der Zelle sind. Egregium in Interpretate Protestante Fidelitatis specimen!

sermone, quem non nisi perfectissimi in-
telligebant, Superiores interrogabat. Sæculum IV.
A. C. 363.

Tandem Angelus, qui sæpius S. Pacomio loquebatur, mandavit, ut duodecim orationes de die, duodecim vespere, & totidem nocte fierent; cumque nimis paucæ S. viro viderentur, respondit, *hoc statuitur, quod infirmiores sine molestia adimplere valent, nam perfectis hac lege non opus est, sed in cellulis suis orare non cessant.*

Ergo S. Pacomius omnes, qui pœnitentiam acturi ad eum veniebant, cœpit suscipere, sed ad Monachorum societatem non nisi post longam probationem admittebat. Ipse exemplum eis dabat, majori vivens austeritate, quamvis totius Monasterii cura ei incumberet; ad mensam discumbentibus ministrabat, in horto laborabat, ostium pulsantibus respondebat, diu, noctuque ægrotis serviebat. Tres
c. 23.
primi ejus Discipuli Psentheffus, Suris, & c. 24.
Obsis fuere. Deinde Pecusius, Cornelius, Paulus, alter Pacomius, & Joannes inter cœteros eminere. Cum aliquibus, quos idoneos judicabat, Monasterii curas partiebatur. Diebus festivis Sacerdotes ex vicinis oppidis accersebant, ut apud se SS. Mysteria celebrarent; nam S. Pacomius Monachos ad Clericorum ordines promoveri non sinebat, quod diceret, ipsis magis expedire, si omnis elationis, & invidiæ occasio abesset. Verumtamen
ad

Sæculum IV. ad vitam Monasticam eos recipiebat, quos antea Episcopi ordinaverant, eorumque Ministerio utebatur; debita eos recipiebat reverentia, quamvis non nunquam gravioris delicti reos suspicari primum esset, quod judicandum Episcopis relinquebat.

6. 25.

Inter advenientes, ut Discipuli S. Pacomii fierent, erant infantes, senes, & omnis conditionis homines, quos ipse pro diversitate indolis, & virium corporis diversè regebat. Hi laborabant, ut victum sibi pararent, alii toti fratrum collegio serviebat; non omnes eadem hora cibum capiebant, sed unusquisque, prout ratio operis, cui incumberebat, exigebat, aut abstinentiæ studio volebat. Omnes vero ad obedientiam S. Pacomius exhortabatur, utpote brevissimam ad perfectionem viam. Ut partem oneris sublevaret, cuilibet domui, & tribui, id est, multis Monachorum millibus suos Superiores præfecit. Si quis horum Superiorum absens esset, ipse tanquam omnium servus absentium vices supplebat, & paterna sollicitudine Monasteria circuibat.

Haud procul a Monasteriis S. Pacomii pauperes ruricolæ habitabant, pecorum pastores, neminem habentes, qui Sacramenta præberet, & SS. Scripturas prælegeret. Hinc S. Aprionis Episcopi Tenatyriensis consilio adjutus Ecclesiam in

agre

agrestium istorum oppido, pene deserto, Sæculum IV.
 ædificare statuit, qua exstructa, dum nec-
 dum Lectores, aliive Clerici ad officium
 Divinum in nova Ecclesia celebrandum
 ordinati essent, S. Pacomius cum suis Mo-
 nachis, hora, qua Conventus Ecclesiastici
 agi solebant, illuc se conferebat, & S. Scri-
 pturam legebat, nec vir Senex hoc mini-
 stero, quod in Ecclesia tunc minimum
 erat, fungi erubescere; tanta vero at-
 tentione, & cordis affectu legebat, ut ocu-
 lis populi auscultanti Angelo, quam ho-
 mini similior videretur; tanto zelo plu-
 res ad amplectendam fidem Christianam
 permovit, nam nullam rem magis quam
 conversionem Gentilium exoptabat. Hæc. c. 27. 44.
 reticos cane pejus, & angue averfabatur,
 nominatim vero Origenem, quem pro
 hæretico habebat, eo quod alii ex ejus
 scriptis perversas opiniones hausissent.
 Hæc erat Thebaidis facies, quando S.
 Athanasius ad S. Pacomium invisit.

§. LIX.

Monasterium Sororis S. Pacomii.

Cum S. Pacomii Sanctitatem fama ad c. 28.
 ejus Sororem detulisset, venit ad ejus
 Monasterium, ut fratrem videret; ipse
 ostiario respondit, ut diceret suo Nomine:
*Soror mea! per istum fratrem, quem ad te
 mitto, intelliges, me esse in hac hora vi-
 vum, & incolumem; ergo vade in pace,*
Hist. Eccles. Tom. IV. N &